

ಆಧುನಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಪ್ರಮುಖ ಮಾನದಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯಗಳು ಸೇರಿವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರ ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷಕ್ಕೂ ನೇರಾನೇರ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ದೇಹ, ಮೆದುಳುಗಳು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರುವ ಜನರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಆರೋಗ್ಯವಂತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಕಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಪತ್ತಿನ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣವು ಆಯಾ ಸಮಾಜಗಳ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಮಾನದಂಡವಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರವೊಂದರಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ ತಲಾದಾಯವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಆರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿರಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅತಿಯಾದ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಲೂಬಹುದು (ಅಮೆರಿಕ ಮತ್ತು ಬಹುಪಾಲು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ದೇಶಗಳು). ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸರಾಸರಿ ತಲಾದಾಯದ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದರೂ ಸಂಪತ್ತಿನ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣದಿಂದಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿರಬಹುದು (ಕ್ಯೂಬಾ, ಸ್ವಾಂಛಿನೀವಿಯನ್ ದೇಶಗಳು). ಹಾಗಾಗಿ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಮರ್ಪಕ ಲಭ್ಯತೆಯು ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬಲ್ಲದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಪತ್ತು ಒಂದೇ ಕಡೆ ಶೇಖರಣೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ವಿಶ್ವ ನಾಯಕತ್ವದ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಪ್ರಮುಖ ಸವಾಲು. ಹಾಗಾಗದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತು ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಆಹಾರ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಿಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಜನರ ಹಸಿವಿನ, ಪ್ಯಾಂಡೆಮಿಕ್‌ಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಗತಿಕ ನಾಯಕತ್ವದ ವೈಫಲ್ಯ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಇತಿಹಾಸಕಾರ ಹರಾರಿ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ.

ತಿನ್ನುವ ಅನ್ನದಲ್ಲೂ ಹಲಬಗೆ

ನಾವು ತಿನ್ನುವ ಅನ್ನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾದರಿಗಳಿವೆ. ಒಂದು, ಹಣದ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಸಂಗ್ರಹದಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಫ್ಯಾನ್ಸಿಯಾದ ಕಾರ್ಬೋಹೈಡ್ರೇಟುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು, ಕಾರ್ಬೋನೇಟಿಡ್ ಮೆದುಪಾನೀಯಗಳನ್ನು (ಪೆಪ್ಸಿ, ಕೋಲಾಗನ್ನು) ಕುಡಿದು ಬೊಜ್ಜು ಬರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಎರಡು, ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಸಿಗದಿದ್ದಾಗಲೂ ಕಾರ್ಬೋಹೈಡ್ರೇಟುಗಳನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ತಿಂದು ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಸಮಸ್ಯಾತ್ಮಕಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಮೂರು, ಆಧುನಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಮೆಯ ಅನಿವಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸಮಯ ಉಳಿಸುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಬರಿ ಅನ್ನ- ಆಲೂಗಡ್ಡೆಗಳನ್ನು ಬೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವುದು. ನಾಲ್ಕು, ಭಾರತದಂತಹ ದೇಶಗಳ ಮಧ್ಯವು ವರ್ಗಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಬಿಳಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಫ್ಯಾಶನ್ನನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು

ಮತ್ತು ಮೇಲಿನ ವರ್ಗಗಳ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ತಮಗೂ ಒಂದು ಅಂತಸ್ತು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಹುಸಿ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮನುಷ್ಯಕುಲವನ್ನು ಭೀಕರ ರೋಗಗಳ ಮಡಲಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಹಾಕುತ್ತಿವೆ.

ಹಸಿವು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಗುಣಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಆಹಾರದ ಲಭ್ಯತೆಯೇ ಜೀವನ್ಮರಣದ ಸವಾಲು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕಡೆ ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಷ್ಟ್ರ ಅಥವಾ ಕಲ್ಯಾಣ ವಿಶ್ವವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಆಶಯವಿರುವ ಸಮಾಜಗಳಿಗೆ ಹಸಿವು ನೀಗಿಸುವುದೇ ಪ್ರಧಾನ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರವು ಸಹ ಹೆಚ್ಚು ಗುಣಮಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಎಲ್ಲ ಖಂಡಗಳ ರೈತರು ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. (ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಸುಮಾರು 90 ದಶಲಕ್ಷ ಟನ್‌ಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬಫರ್ ಸ್ಟಾಕ್ ಇದೆ). ವಿಶ್ವದ ಬಹುಪಾಲು ದೇಶಗಳ

